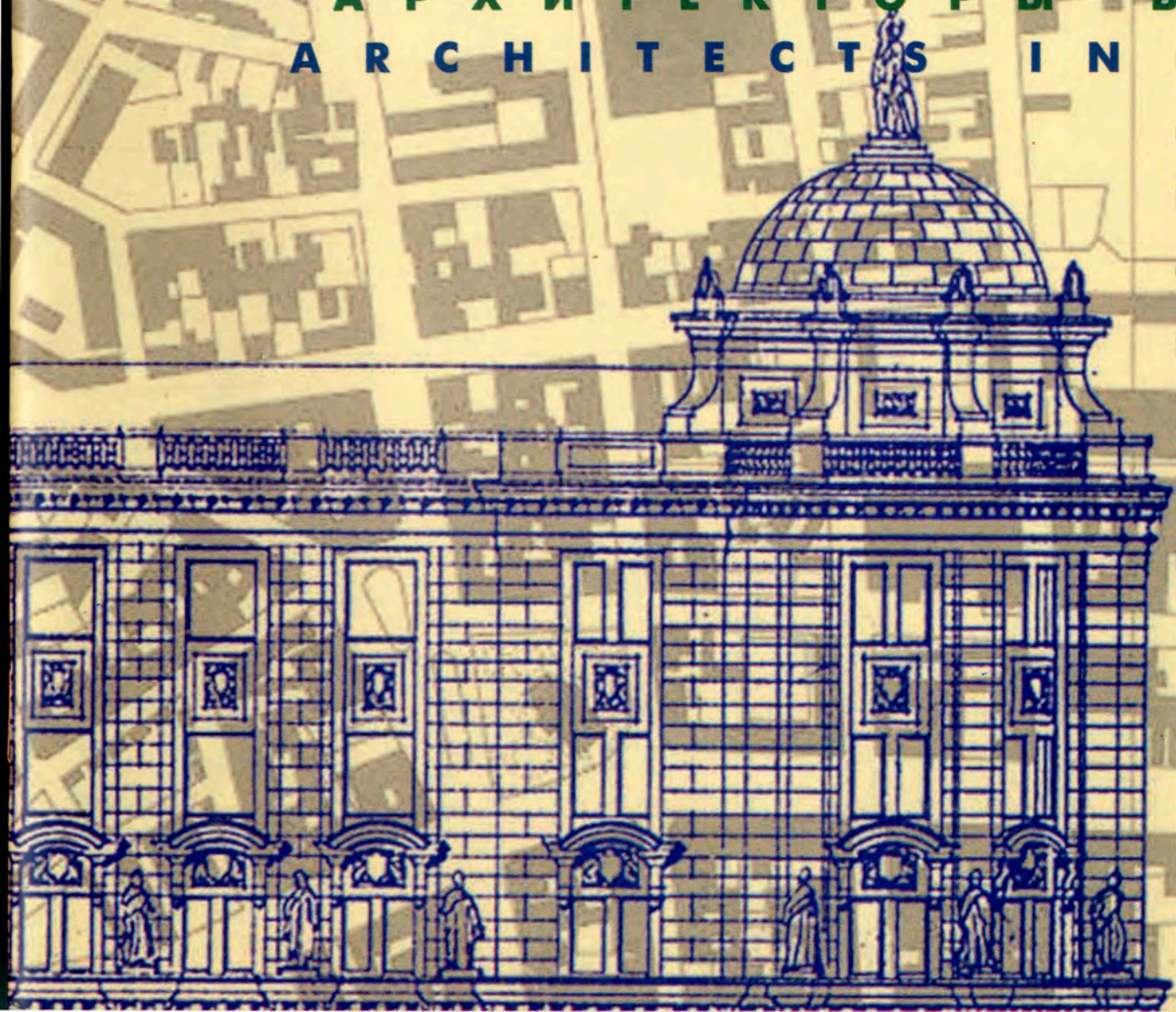

РУССКИЕ

АРХИТЕКТИ У
АРХИТЕКТОРЫ В
ARCHITECTS IN

БЕОГРАДУ
БЕЛГРАДЕ

Издавач
Завод за заштиту споменика културе града Београда,
директор Лилијана Ратковић Трифуновић
и Скупштина града Београда,
председник Извршног одбора арх. Спасоје Крунић

Уредник
Гордана Гордић

Аутори изложбе и каталога
Гордана Гордић и Вера Павловић Лончарски

Дизајн
Бранко Павић, Александру Вуја, Татјана Прокић

Фотографије
Бранко Стругар, Марио Бралић,
Оливер Цвијовић, Слободан Кликовац,
Ивана Масниковић

Превод на енглески
Ивана Радовановић, Александар Романов

Превод на руски
Олга Кирилова, Александар Романов

Реализација
Просвета Интернационал

Захваљујемо на сарадњи
Историјском архиву града Београда - директору
Божидару Драшкићу

Издавач
Београдски Институт охроне споменика културе,
директор Лилијана Ратковић Трифуновић
Муниципалитет Београда,
председатељ Исполнителног комитета
архитектор Спасоје Крунић

Редактор
Гордана Гордић

Аутори изложбе и каталога
Гордана Гордић и Вера Павловић Лончарски

Художественно оформљење
Бранко Павић, Александру Вуја, Татјана Прокић

Фотографије
Бранко Стругар, Марио Бралић, Оливер Цвијовић,
Слободан Кликовац, Ивана Масниковић

Превод на енглески језик
Ивана Радовановић
Александар Романов

Превод на руски језик
Олга Леонидовна Кириллова, Александар Романов

Реализација
Просвета Интернационал

Аутори и устроители изложбе благодарят за
сотрудничество Исторический архив города Београда и
его директра Божидара Драшкича.

Publisher
Office for Protection of the Monuments of Culture in
Belgrade, Director Lilijana Ratković Trifunović and
The Assembly of the City of Belgrade, President of The
Executive Committee B.arch. Spasoje Krunic

Editor
Gordana Gordić

Authors of the exhibition and catalogue
Gordana Gordić and Vera Pavlović Lončarski

Design
Branko Pavić, Aleksandru Vuja, Tatjana Prokić

Photographs
Branko Strugar, Mario Bralić, Oliver Cvijović,
Slobodan Klikovac, Ivana Masniković

English translation
Ivana Radovanović, Aleksandar Romanov

Russian translation
Olga Kirilova, Aleksandar Romanov

Realization
Prosveta Internacional

We wish to express our gratitude to Historical Archive of
the City of Belgrade and its Director Božidar Draškić for
cooperation

ЗНАЧАЈНА ДЕЛА

НАИБОЛЕЕ ЗНАЧИТЕЛЬНЫЕ ПОСТРОЙКИ
IMPORTANT WORKS

Хотел "Москва" 10

Гостиница "Москва"
Hotel "Moskva"

Министарство финансија 12

Министерство финансов
Ministry of FinancesМинистарство шума и рудника и
Министарство пољопривреде и вода 14Министерство лесных и природных ресурсов,
Министерство сельского хозяйства и водных ресурсов
Ministry of Forestry and Mining and
Ministry of Agriculture and Waters

Позориште "Манеж" 16

Театр "Манеж"
The theatre "Manjež"

Народна скупштина 17

Здание Парламента
National Assembly

Стари двор на Дедињу 18

Старый дворец на Дедине
The Old Palace at Dedinje

Црква св. Андрије 20

Храм Св. Андрея Первозванного
The Church of St. Andrew

Патријаршија 22

Патриархия
The Patriarchy

Руски дом 24

Русский дом
The Home of Russian Culture

Генералштаб 26

Генеральный штаб армии
The General-staff

Палата Пензионог фонда 28

Здание Пенсионного фонда
The Palace of Pension Fund

Црква св. архангела Гаврила 30

Храм Св. Архангела Гавриила
The Church of St. Archangel Gabriel

Црква Александра Невског 32

Храм Св. Александра Невского
The Church of Alexander Nevski

Руска црква 34

Русская церковь
The Russian ChurchКостурница и споменик браниоцима Београда из 1915.
Споменик цару Николају II 36
и војницима палим у рату 1914-1918 године.Скелп и памятник защитникам Белграда 1915 года
The ossuary and monument to defenders of Belgrade in 1915
Памятник Русской Славы
The monument dedicated to the Emperor Nikolaj II
and soldiers fallen in the war 1914 - 1918

Чиновничка колонија на Вождовцу 38

Чиновничий поселок на Вождоваце
The Činovnička colony at Voždovac

Београд, на раскрсници светских путева, са историјским памћењем које сеже далеко у прошлост, по разноликости и живописности својих тргова, улица, грађевина и фасада, подсећа на велики салон архитектуре, где се могу препознати утицаји најразличитијих стилова и епоха.

У драматичним годинама после I светског рата и Октобарске револуције у Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца стигло је више од педесет хиљада руских избеглица. Они су живели, углавном, у колонијама, односно удружењима са посебним црквеним и школским системом. Руски емигранти, у највећем броју високо образовани, формирали су бројна професионална, научна и уметничка друштва. Повезани са емигрантима у другим европским центрима Руси у нашој земљи имали су утицаја на све области српске културе.

Благонаклон став према руским избеглицама има корене у историјским везама Србије и Русије нарочито интензивним у XVIII и XIX веку. Такав став се у двадесетим годинама XX века огледао у односу народа, државе и краља. Краљ Александар I Карађорђевић, иначе заговорник идеје о панславизму, био је и заштитник и добротинитељ руске емиграције.

На културној мапи Југославије до сада је забележено око 400 архитеката, инжињера, сликара, вајара, уметника примењених уметности. За Београд је везано стваралаштво њих преко педесет. Велику групу чинили су архитекти као и инжењери стално запослени у Архитектонском одељењу Министарства грађевина као и на Техничком факултету, у приватним архитектонским бироима, чак и у Управи двора.

Руски архитекти у Београду градили су монументална здања за потребе Државе и Двора, што им је донело атрибут "државних архитеката", грађевине профане и црквене архитектуре, обнављали средњовековне цркве и манастире, подизали маузолеје и јавне споменике. Украшавали су ентеријере краљевских резиденција и репрезентативних здања.

Неки су у Београд дошли као реномирани ствараоци попут Николе Краснова, Сергеја Смирнова или Василија Баумгартена, други су завршили студије у Русији (Виктор Лукомски, Ђорђе Коваљевски, Роман Верховској, Василиј Андросов, Валериј Сташевски), а они најмлађи међу њима студирали су архитектуру у Београду на Техничком факултету (Андреј Папков, Григорије Самојлов, Петар Анагности).

Највећи број дела руских архитеката носила су особине академизма и историјског романтизма, а мањи број модерне функционалистичке архитектуре или српско византијског стила.

Строги академизам руских архитеката примењен на монументалним делима чији је поручилац била

држава пружао је могућност да се изрази снага и величина новоформиране Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, односно Краљевине Југославије. Најрепрезентативнија здања су Зграде Министарства финансија и Министарства шума и рудника и Министарства пољопривреде и вода и Зграда Генералштаба.

За краља Александра I Карађорђевића подигнут је на Дедињу дворски комплекс са резиденцијом и придворном капелом који је у потпуности дело руских архитеката, сликара и декоратера.

Изграђен је велики број цркава од којих су најзначајније црква Александра Невског, црква арханђела Гаврила, Руска црква и Иверска капела на Новом гробљу.

Међуратно градитељство Београда било би незамисливо без учешћа руских архитеката од којих су неки пројектовали и изградили преко 2000 објеката (све објекте у Чиновничкој колонији на Вождовцу потписао је Валериј Сташевски).

Скоро у свакој београдској улици налази се понека кућа која својом допадљивом декоративношћу блиском грађанским круговима указује на руско порекло њеног градитеља.

Руски архитекти - градитељи Београда прве половине XX века неправедно "заборављени" пуних педесет година управо због оних карактеристика због којих су некада били слављени, овом изложбом би требало, бар делимично, да се врате на оно место које заслужују.

Неки планови града, урбанистички пројекти, пројекти зграда, историјске фотографије, фотографије детаља или фотографије објеката недоступних јавности први пут ће бити приказани на овој изложби.

Најзначајнија дела руских архитеката истовремено су и споменици културе који већ две деценије представљају и културну баштину Београда.

Белград, стоящий на перекрестке дорог и исторической памяти, живописным разнообразием своих улиц и площадей напоминает архитектурную выставку построек всех эпох и стилей.

В полное драматизма время, после Первой мировой войны и Октябрьской революции, Королевство Сербов, Хорватов и Словенцев приняло более пятидесяти тысяч беженцев из России. Селились они, как правило, компактно, колониями, с русским церковным приходом и своей системой образования. Принадлежавшие в большинстве своем к высокообразованным кругам, эмигранты создавали многочисленные профессиональные, научные и художественные общества, поддерживали тесные связи с соотечественниками в других европейских странах. Русское влияние сказалось во всех областях сербской культуры.

Благосклонный прием, оказанный беженцам в Королевстве Югославии, восходит корнями к историческим связям Сербии и России, особенно интенсивным в XVIII-XIX столетиях. В 20-е годы XX века эта традиционная близость проявилась в гостеприимстве, которое вновь прибывшим оказали народ, государство и Король. Поборник идеи панславизма, Александр I Карагеоргиевич, был неизменным покровителем и благодетелем русской эмиграции.

Сегодня культурная карта Югославии насчитывает около 400 имен русских архитекторов, инженеров, художников, скульпторов, мастеров прикладных искусств. Более пятидесяти из них работало в Белграде. Большую группу составляли архитекторы и инженеры, связанные постоянным местом работы с Отделом архитектуры Министерства строительства, с Политехническим факультетом Белградского университета, а также с частными архитектурными бюро или с Дворцовым управлением.

В Белграде русские архитекторы выполняли крупные заказы государства и Двора, что дало им статус "официально уполномоченных архитекторов". Кроме того, они были заняты на объектах светской и церковной архитектуры: реставрировали средневековые храмы и монастыри, возводили памятники и часовни-усыпальницы, создавали интерьеры королевских резиденций и других представительных зданий.

Одни из них, такие, как Николай Краснов, Сергей Смирнов или Василий Баумгартен, приехали в Белград, будучи уже известными архитекторами; другие - Виктор Лукомский, Георгий Ковалевский, Роман Верховской, Василий Андросов, Валерий Сташевский, - в России лишь успели получить образование; самые молодые - Андрей Папков, Григорий Самойлов, Петр Анагности - учились мастерству уже на Архитектурном отделении Политехнического факультета Белградского университета.

Большинство проектов русских архитекторов отличают академизм и исторический романтизм. Не столь многочисленны работы, выполненные в духе современной функциональной архитектуры или сербско-византийского зодчества.

Строгий академизм русских архитекторов, представленный монументальными строениями, создававшимися по заказу государства, призван был воплотить мощь и величие молодого тогда Королевства Сербов, Хорватов и Словенцев - с 1929 года Королевства Югославии. Наиболее характерны в этом смысле здания Министерства финансов, Министерства деревообрабатывающей промышленности и полезных ископаемых, Министерства сельского хозяйства и водных ресурсов, а также здание Генерального штаба армии.

Для Короля Александра I Карагеоргиевича на Дедине (район Белграда) построен дворцовый ансамбль, включающий резиденцию и часовню работы русских архитекторов, художников, декораторов.

Русские проектировали и множество культовых сооружений, среди которых наиболее значительными считаются храм Св. Александра Невского, храм Архангела Гавриила, Русские храм Св. Троицы на Ташмайдане и Иверская часовня на Новом кладбище.

Невозможно представить себе межвоенное строительство Белграда без русских архитекторов. На счету некоторых из них более двух тысяч объектов. Так, проект "Чиновничьего поселка" на Вождоваце (район Белграда) подписан Валерием Сташевским.

Почти на каждой улице Белграда можно встретить дом, чья благородная городская декоративность свидетельствует о российских корнях архитектора.

Творчество русских архитекторов, чьим трудом создавался облик Белграда первой половины XX века, в течение последних пятидесяти лет несправедливо "забывается", и виной тому та самобытность, которая когда-то составляла их славу. Авторы и устроители предлагаемой выставки, в меру своих скромных сил, хотят вернуть россиянам принадлежащее им по праву место.

Отдельные экспонаты выставки - планы города, урбанистические проекты, проекты жилых домов и исторические фотографии некоторых построек, недоступных сегодня общественности, - демонстрируются впервые.

Наиболее значительные произведения русских зодчих причислены к разряду архитектурных памятников и вот уже два десятилетия находятся под охраной государства как часть культурного наследия города.

RUSSIAN ARCHITECTS IN BELGRADE

Belgrade, a crossroad of the worlds, with historical memory reaching far back into the past, reminds to a large architectural exhibition in view of variety and colorfulness of its squares, streets, buildings and facades, as well as diversity of styles and epochs that could be recognized.

In dramatic years which followed the First World War and October Revolution, more than fifty thousand Russian refugees arrived to the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenians. They mainly lived in colonies, i.e., communities with separate church and school system. In most of the cases, Russian emigrants were high educated, and thus have established a large number of professional, scientific and artistic societies. The Russians in our country had influence in all aspects of Serbian culture, having maintained the connections with emigrants in other European centers.

A friendly attitude to Russian refugees has previously been rooted in historical relationship of Serbia and Russia, which was especially intensive in the course of XVIII and XIX century. In 1920's, this attitude was expressed equally by the people, the state and the king. King Aleksandar I Karađorđević, who firmly supported the idea of panslavism, was the protector and benefactor of Russian emigration.

About 400 architects, engineers, painters, sculptors, and art designers are presently recorded in the culture map of Yugoslavia. The work of more than fifty of them was related to Belgrade. One of the largest groups consisted of architects and engineers permanently employed at the Department of Architecture of the Ministry of Civil Engineering, at the Faculty of Technique, as well as in private constructing engineer offices, and even in the Court Office.

Russian architects in Belgrade constructed monumental buildings for the State and Court (they were hence called "the State architects"), as well as the buildings of profane and church architecture. They also renewed medieval churches and monasteries, erected the mausolea and public monuments, and decorated the interiors of royal residences and representative buildings.

Some of them arrived to Belgrade as already established creators such as Nikola Krasnov, Sergej Smirnov or Vasilij Baumgarten. Others completed their studies in Russia (Viktor Lukomski, Đorđe Kovaljevski, Roman Verhovskoj, Vasilij Androsov, Valerij Staševski), and the youngest among them studied architecture in Belgrade at the Faculty of Technique (Andrej Papkov, Grigorije Samojlov, Petar Anagnosti).

The largest number of Russian architects' works is marked by traits of academism and historical romanticism, while functionalist traits of modern architecture or the Serbian-Byzantine style were less frequent.

A strict academism of Russian architects applied in monumental works which were ordered by the State assured the strength and grandeur of the newly established Kingdom of Serbs, Croats and Slovenians, i.e. the

Kingdom of Yugoslavia will be adequately expressed. The most representative are the buildings of the Ministry of Finances, the Ministry of Forestry and Mining, the Ministry of Agriculture and Waters, and the General-staff building.

A palatial complex with residence and court chapel erected at Dedinje for King Aleksandar I Karađorđević, was entirely created by Russian architects, painters and decorators.

A large number of churches was built, the most significant among them being the Church of Aleksandar Nevski, the Church of Archangel Gabriel, the Russian Church and the Iverska Chapel at Novo groblje (the New cemetery).

Construction engineering in Belgrade between the two Wars cannot be imagined without the participation of Russian architects. Some of them planned and constructed more than 2000 objects (all objects in the Činovnička colony at Voždovac were signed by Valerij Staševski).

Almost every street in Belgrade had a house with those admirable decorative elements which were appreciated by contemporary middle-class circles, and which could witness the Russian origin of their planning engineers. The Russian architects - constructors of Belgrade in the first half of XX century were unjustly "forgotten" for more than fifty years, for exactly the same reasons that they were previously celebrated for. The goal of this exhibition is to put them back, at least partly, to the place they deserve.

Some of the town maps, urbanist projects, building projects, historical photographs, photographs of particular details, or photographs of some objects unavailable to broad public, will be represented for the first time in this exhibition.

The most important works of Russian architects are at the same time historical monuments, and in previous two decades they also were incorporated into Belgradean cultural heritage.

1] Хотел "Москва"

Хотел "Москва" изграђен је 1907. године за осигуравајуће друштво "Росија" из Петрограда. Пројектант је арх. Јован Илкић, а фасаду су пројектовали петроградски архитекти у духу руске модерне архитектуре, односно сецесије. Декоративно обрађене фасаде изведене су у зеленом керамичким плочицама. Доминантан мотив главне фасаде је алегориска група "Русија" у рељефу која представља привредну и поморску снагу Русије.

Од самог подизања, хотел "Москва" је постао једна од знаменитости и Теразија и Београда. По смелости архитектонског израза, по модерном обликовању он је својом архитектуром допринео ликовном формирању Теразија као градског центра, а архитектуру Београда обогатио изузетном силуетом.

Године 1972. извршена је опсежна адаптација хотела по пројекту арх. Григорија Самојлова. Том приликом ентеријер хотела је оплемењен бројним витражима по картонима Самојлова.

НАИБОЛЕЕ ЗНАЧИТЕЛЬНЫЕ ПОСТРОЙКИ

Гостиница "Москва"

Здание гостиницы "Москва" построено в 1907 году для страхового общества "Россия" из Санкт-Петербурга. Общий проект принадлежит архитектору Йовану Илкичу, а фасад выполнен петербургскими архитекторами в стиле русского модерна. Декоративно оформленные фасады облицованы зелеными изразцами. В центре главного фасада расположен барельеф "Россия", символизирующий экономическую и морскую мощь России.

Гостиница "Москва" сразу стала достопримечательностью и Теразие (центральная площадь города), и всего Белграда. Ее смело задуманные, современные формы помогли сформировать живописный облик центра, обогатив город силуэтом исключительной красоты.

В 1972 году проведена капитальная реконструкция этого здания. Проект реконструкции и эскизы многочисленных витражей, дополнивших внутреннее убранство гостиницы, выполнены архитектором Григорем Самойловым.

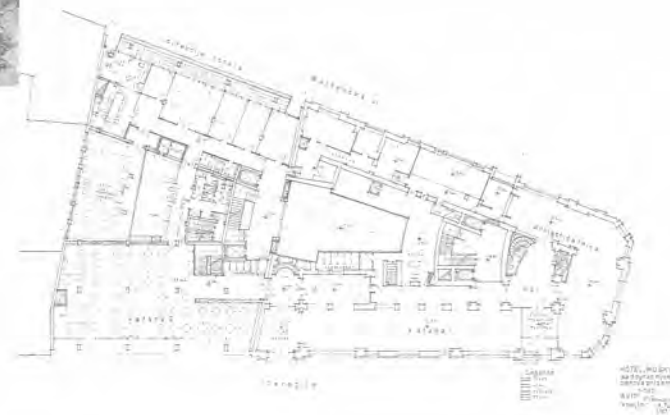
IMPORTANT WORKS

Hotel "Moskva" (Hotel "Moscow")

Hotel "Moskva" was built in 1907 for the insurance company "Rosia" from St. Petersburg. The planning engineer was the architect Jovan Ilkić, and the facade was planned by St. Petersburgian architects in the spirit of Russian modern architecture, i.e., the Art Nouveau. The facade decoration was accomplished with green ceramic tiles. A dominant motive at the main facade is the allegoric group "Russia" made in relief, representing the economic and naval strength of Russia.

Since it was erected, hotel "Moskva" became one of the main spots both at Terazije and in Belgrade. Its daring architectural expression and modern composition contributed to the formation of architectural image of Terazije as town center, while Belgradean architecture was enriched by an extraordinary silhouette.

In 1972, a broad adaptation of this hotel has been undertaken after the plan of architect Grigorij Samojlov. The hotel interior was on that occasion refined by numerous vitrails made after Samojlov's cartons.

2] Министарство финансија

Зграду Министарства финансија пројектовао је арх. Никола Краснов према већ утврђеном програму и конкурсном решењу из 1908. године који су урадили петроградски архитекти Н.В. Васильев и С.С. Кричински. Зграда је зидана између 1926. и 1928. године као монументална зграда за смештај државне администрације. Изграђена као затворени блок са унутрашњим двориштем зграда је добила репрезентативне фасаде према главним градским улицама обликоване у стилу строгог академизма. Угаона позиција наглашена је куполом на чијем се врху налази скулптура, персонификација Југославије.

Зграда Министарства дограђена је 1938. године, такође по пројекту арх. Николе Краснова и она представља његово последње значајније дело. Ово надзиђивање, које је допринело бољем усклађивању волумена познато је у београдској архитектури као "мајсторска доградња".

Никола Петровић Краснов (1864-1939) рођен у Москви, завршио је Московско училиште сликарства, вајарства и градитељства 1885. године.

Радио је као градски архитекта у

Јалти, а затим на Криму на изградњи и обнови двораца због чега је добио звање "Архитекте Руског Царског Двора" 1911. године. Две године касније постао је и "академик архитектуре".

У Београд је Краснов дошао 1922. године после тридесетогодишњег плодног рада. Запослио се у Министарству грађевина Краљевине СХС где је постао инспектор Архитектонског одељења и до своје смрти, 1939. пуних седамнаест година руководио пројектантском групом у Одсеку за монументалне грађевине. Сахрањен је на руској парцели београдског Новог гробља.

Министарство финансија
(данас Палата Владе републике Србије),
Кнеза Милоша 22

Министерство финансов

Здание Министерства финансов спроектировано Николаем Красновым, согласно предварительно утвержденной программе и конкурсному решению 1908 года, авторами которых были петербургские архитекторы Н.В.Васильев и С.С.Кричинский.

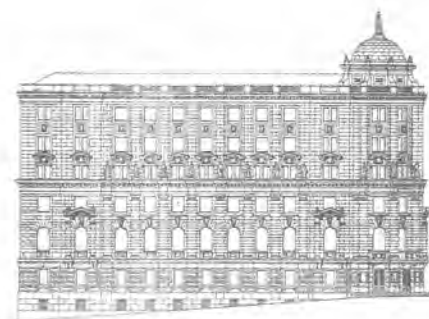
Монументальное здание, строившееся в 1926-1928 годах, предназначалось для размещения государственной администрации. Это - закрытый блок с внутренним двором, чьи представительные, выходящие на центральные улицы города фасады, решены в стиле строгого академизма. Наугольная позиция подчеркнута куполом, на котором установлена статуя аллегорической Югославии.

В 1938 году, также по проекту Н. Краснова, Министерство финансов надстраивалось. Этот последний из крупных проектов мастера, значительно повысивший функциональность здания, вошел в историю архитектуры Белграда как "виртуозная надстройка".

Николай Петровић Краснов (1864-1939), родился в деревне Хонятино Коломенского уезда Московской губернии в крестьянской семье. Окончив

Московское училище живописи, ваяния и зодчества (1885), Н.П. Краснов был утвержден в должности "городской архитектор Ялты" и занимался в Крыму строительством и реставрацией дворцовых ансамблей. В 1911 году ему присвоено звание "Архитектора Высочайшего двора", а, спустя два года, - звание академика.

В Белград Н.П.Краснов прибыл в 1922 году, имея за плечами тридцатилетний стаж плодотворной работы, и был зачислен на должность инспектора Отдела архитектуры в Министерство строительства Королевства СХС, где семнадцать лет, вплоть до своей кончины, возглавлял группу монументального строительства. Н.П.Краснов похоронен на русском участке Нового кладбища в Белграде.

Ministry of Finances

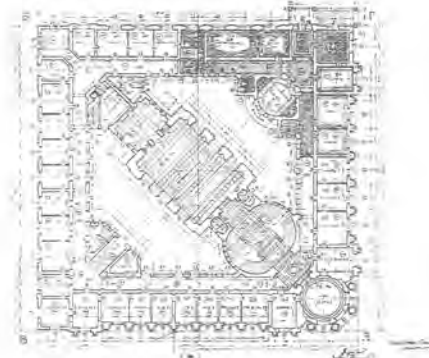
The building of the Ministry of Finances was planned by the architect Nikola Krasnov after the solution proposed by the program of St. Petersburgian architects N. V. Vasiljev and S.S. Kričinski which was accepted in the 1908 contest. This building was constructed between 1926 and 1928 as a monumental edifice which could receive the State administration. Built as the closed block encircling an inner courtyard, this building had representative facades in strict academic style which faced the main streets. The corner location was accentuated by a dome with sculpture at its top, personifying Yugoslavia.

The building of that Ministry was enlarged in 1938, also after the plan of arch. Nikola Krasnov, being his last important work. This kind of rebuilding, which contributed to a more harmonious arrangement of the building's volume, is known in Belgradian architecture as "the master rebuilding".

Nikola Petrović Krasnov (1864-1939) was born in Moscow, and finished the Moscow school of painting, sculpting and engineering in 1885. He worked as the municipal architect at Yalta, and was later engaged at Crimea in construction and renovation of palaces, having received a title of

the "Architect of the Russian Court" in 1911.

Two years later he became the "Academician of architecture". He arrived to Belgrade in 1922, after thirty years of fruitful career. He was employed by the Ministry of Civil Engineering of the Kingdom of SHS, as an inspector at the Department of Architecture. For seventeen years, until his death, he was the head of a group of civil engineers at the Department for Monumental buildings. He was buried in the Russian section of the Belgradean Novo groblje.

3] Министарство шума и рудника и Министарство пољопривреде и вода

Првобитни пројекат за ову зграду урадили су, по добијеном конкурс 1921/22. године архитекти Никола Несторовић и Драгиша Брашован. Зграда је почела да се зида по њиховим плановима, али је 1926. године целокупан пројекат поверен арх. Николи Краснову. Објект је грађен између 1926. и 1929. године и представља једну од највећих грађевина Београда прве половине XX века. Жеља наручиоца да представи снагу новостворене државе била је оваплоћена овим делом у коме је у потпуности испоштован строги академски принцип, почев од величине, преко материјала који је имитирао камен, до обликовања фасада које су биле јединствене по броју слободних фигура и рељефа.

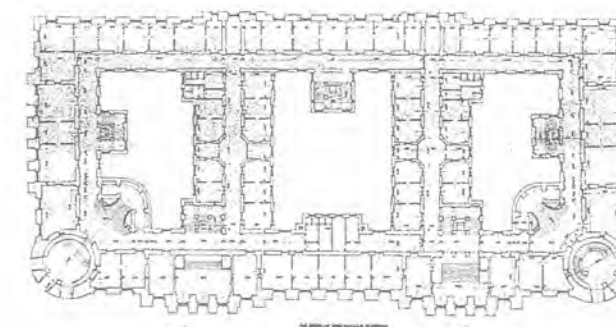
Министерство лесных и природных ресурсов, Министерство сельского хозяйства и водных ресурсов

Первоначальный проект этого здания выполнен победителями конкурса 1921/1922 года архитекторами Николой Несторовичем и Драгишей Брашованом. По их планам началось и строительство. Однако в 1926 году проект был передан Николаю Краснову. Строительство продолжалось с 1926 по 1929 годы, завершившись возведением одного из самых грандиозных сооружений Белграда первой половины XX века. Руководствуясь желанием заказчика продемонстрировать мощь недавно созданного государства, архитектор строго следует принципам академизма - и в размерах, и в материале, имитирующем камень, и в оформлении фасадов, не имевших себе равных по многочисленности статуй и барельефов.

Ministry of Forestry and Mining and Ministry of Agriculture and Waters

The original project for this building was made by architects Nikola Nestorović and Dragiša Brašovan in 1921/22, after it was approved in a contest. The building was initially constructed after their plans, but in 1926 Nikola Krasnov has been appointed for the entire project. This object was built between 1926 and 1929 and represented one of the largest buildings in Belgrade in the first half of XX century. The purchaser's wish to express the strength of newly established state was embodied by this work. Academic principle was strictly respected in all aspects - in view of its size, the constructing material which imitated stone, as well as the facades which were unique in that they contained a large number of free-standing sculptures and relieves.

Министарство шума и рудника и
Министарство пољопривреде и вода -
(данас Палата Савезног министарства за иностране послове),
Кнеза Милоша 24 - 26

4] Позориште "Мањеж"

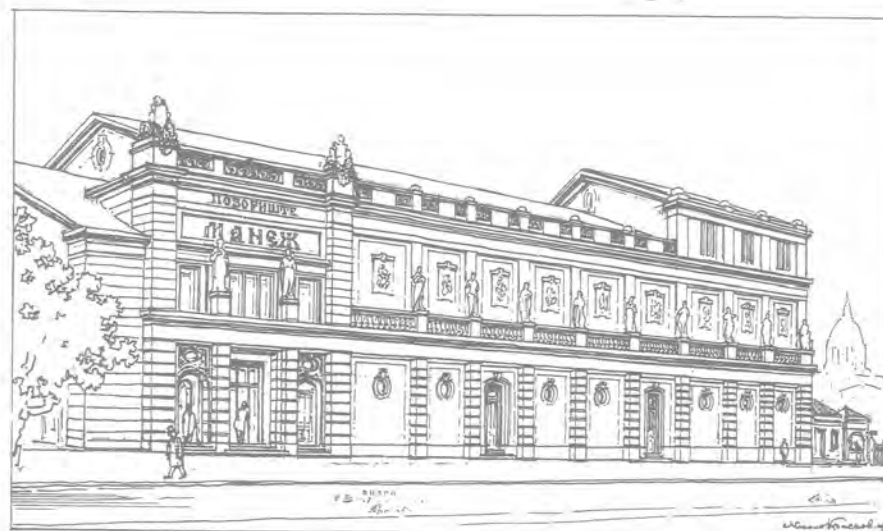
Зграду некадашње Кавалеријске јашонице из 1860. године успешно је реконструисао 1928. арх. Никола Краснов тако што је здање скромне архитектуре адаптирао за потребе позоришта примењујући свој опробани академски манир, видљив у обради главне фасаде.

Театр "Манеж"

В 1928 году Николай Краснов весьма удачно реконструировал здание бывшего Кавалерийского манежа (1860). Адаптируя скромную в архитектурном отношении постройку к потребностям театра, он обратился к академическому стилю, представленному скульптурным декором центрального фасада.

The theatre "Manjež"

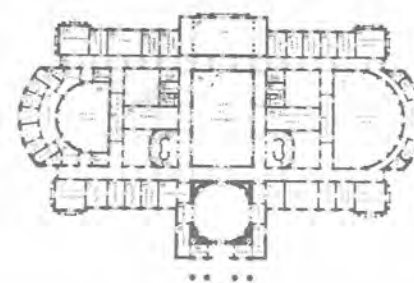
In 1928, arch. Nikola Krasnov has successfully reconstructed the building of former Cavalry manege dating from 1860. This simple building was adapted to a theatre in Krasnov's well known academic manner, visible in the sculptural decoration of the main facade.

Позориште "Мањеж"
(данас Југословенско драмско позориште),
Српских владара 48

5] Народна скупштина

Зграда Народне скупштине почела је да се гради 1907. а завршена је 1936. године по пројектима арх. Јована и Павла Илкића. Спољашњој репрезентативности објекта одговара унутрашњост на којој су радили сви најистакнутији југословенски сликари и вајари између два светска рата. Пројекат ентеријера, свих детаља, врата и прозора, штучо декорације, ламперије и намештаја, оgrade око Скупштине, парковског уређења потписао је арх. Никола Краснов.

Здание Парламента (Народная скупщина)

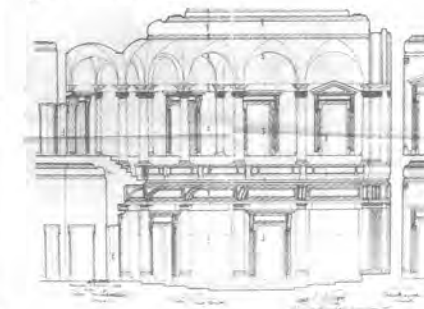
Строительство здания Народной скупщины начато в 1907 году, а завершено в 1936 году по проектам архитекторов Йована и Павла Илкихей. Внешней представительности строения соответствуют и его интерьеры, над созданием которых работали выдающиеся югославские живописцы и скульпторы межвоенного периода. Проект интерьеров, включающий все детали отделки, эскизы дверей, окон, светильников и мебели, весь внешний декор и ограду вокруг парка, подписан Николаем Красновым.

National Assembly

The construction of the building of National Assembly started in 1907 and ended in 1936, after the plans of architects Jovan and Pavle Ilkić. The outer representative looks of this object corresponds to its interior arranged by the most significant Yugoslavian painters and sculptors between the two Wars. The plan of interior with all its details - doors and windows, stucco decoration, paneling and furniture - as well as the fence encircling the Assembly park arrangement, were signed by arch. Nikola Krasnov.

Народна скупштина,
Трг Николе Пашића 13

6] Стари двор на Дедињу

Стари двор је грађен између 1925. и 1934. године за краља Александра I Карађорђевића по пројектима архитеката Живојина Николића и Виктора Лукомског. Пројекте за ентеријер, уређење парка, сву декоративну пластику на фасадама, колонаду између двора и капеле радили су арх. Никола Краснов и инг. Сергеј Смирнов.

Стари двор представља део комплекса који чине још и придворна капела и колонада, тераса са монументалним степеништем, павиљони, отворена концертна дворана, перголе и скулптуре.

Двор је репрезентативно спратно здање обликовано у духу српско - византијске архитектуре са тремовима и колонијадама, бифорама и трифорама, са декоративно обрађеним капителима и первазима врата и прозора.

Радови у ентеријеру изведени су између 1929. и 1934. године према пројекту арх. Николе Краснова који је урадио у потпуности нацрте за Ружичасту или Оријентални салон, Трпезарију или Винарију и Кино дворану у стилу дворова московског Кремља. На осликавању ових просторија

радили су руски сликари Борис Обрасков, Виктор Шевцов, барон Никола Мајендорф и Иван Дикиј.

Посебан куриозитет представља фонтана од оникса у Ружичастом салону рађена по узору на фонтану из Бахчисарајског двора у Јалти.

Старый дворец на Дедине

Старый дворец строился с 1925 по 1934 годы для Короля Александра I Карагеоргиевича по проектам Живоина Николича и Виктора Лукомского. Интерьеры, разбивка парков, декоративная пластика фасадов, колоннада между дворцом и дворцовой часовней выполнены по проектам Николая Краснова и Сергея Смирнова.

Старый дворец является частью ансамбля, включающего помимо дворцовой часовни и колоннады, террасу с монументальной лестницей, павильоны, концертный зал под открытым небом, перголы и скульптуру.

Видное многоэтажное здание дворца выдержано в стиле сербско-византийского зодчества, с характерными проходными галереями и колоннадами, бифориями и трифориями, богатой отделкой капителей колонн, оконных и дверных проемов.

Работы над внутренним убранством проводились в 1929-1934 годах по проектам Николая Краснова - автора всех эскизов Розового и Восточного салонов, Столовой и Кинозалы, выполненных в духе дворцовой архитектуры Московского Кремля. Помещения расписывали русские художники Борис Образков, Виктор Шевцов, Иван Дикий и барон Николай Мейендорф.

Особый интерес представляет ониксовый фонтан в Розовом салоне, выполненный по образцу фонтана в знаменитом ханском дворце в Бахчисарае.

The Old Palace at Dedinje

The Old Palace was built between 1925 and 1934 for the King Aleksandar I Karađorđević, following the plans of architects Živojin Nikolić and Viktor Lukomski. The plans for its interior, park arrangement, all decorative plastic on the facades, the colonnade between the Palace and the Chapel were made by arch. Nikola Krasnov and engineer Sergei Smirnov.

The Old Palace represents a part of the complex which contained in addition the court chapel and colonnade, a terrace with monumental stairway, the pavilions, an open-air concert hall, the pergolas and sculptures. This Palace is a representative storied edifice formed in the spirit of Serbian-Byzantine architecture with porches and colonnades, biphors and triphors, with decorative capitels and ornamented door and window borderlines.

Interior works were done between 1929 and 1934 after the plan of arch. Nikola Krasnov, who was the author of entire plan for Pink or Oriental salon, Dining room or Wine room, and a cinema hall in style of the Moscow's Kremlin palaces. These rooms were painted by Russian painters Boris Obraskov, Viktor Ševcov, baron

Nikola Majendorf and Ivan Dikij.

An object of special interest is an onyx fountain in the Pink salon, a copy of the fountain from Bakchisaray Palace in Yalta.

Црква је повезана са Старим двором колонадом и посвећена је заштитнику и породичној слави Карађорђевића св. Андрији. Њени пројектанти су архитекте Живојин Николић и Виктор Лукомски. Црква је, по краљевом захтеву, била копија Краљеве цркве у Студеници, задужбине краља Милутина.

Зидови су осликани фрескама које су под надзором Сергеја Смирнова радили руски сликари Борис Обрасков, Виктор Шевцов, Никола Мајендорф и Варун-Секрет.

С обзиром да је црква посвећена св. Андрији највећи део живописа представља сцене из његовог житија.

Реконструкцију фрагментарно сачуваног византијског иконостаса као и парапет хора урадио је арх. Никола Краснов.

Храм Св. Андрея Первозванного

Церковь посвящена покровителю династии Карагеоргиевичей Св. Андрею Первозванному. Со Старым дворцом ее соединяет колоннада. Авторами проекта являются Живоин Николич и Виктор Лукомский. По желанию Короля церковь построена по образцу Королевской церкви в монастыре Студеница, ктитором которой был Король Милутин.

Под руководством Сергея Смирнова роспись храма выполнена Борисом Образковым, Виктором Шевцовым, Николаем Мейендорфом и Варун-Секретом. Основная часть фресок передает сцены из жития Св. Андрея.

Реставрация фрагментарно сохранившегося византийского иконостаса и эскизы балконной ограды на хорах выполнены Николаем Красновым.

The Church of St. Andrew

This church was connected to the Old Palace by a colonnade and it was dedicated to the protector of the Karađorđević dynasty and their family saint - St. Andrew. It was planned by architects Živojin Nikolić and Viktor Lukomski. According to the King's instructions, it represented a copy of the King's Church at Studenica, the endowment of King Milutin.

Its walls were covered by frescoes which were painted by Russian painters Boris Obraskov, Viktor Ševcov, Nikola Majendorf and Varun Sekret, under the supervision of Sergej Smirnov.

In view of the fact that this Church was dedicated to St. Andrew, most of the paintings represented the scenes from his life.

The architect, Nikola Krasnov, made the reconstruction of partially preserved Byzantine iconostasis, as well as the chorus parapet.

Зграда Патријаршије српске православне цркве изграђена је 1934. године на месту некадашње Митрополије по пројекту арх. Виктора Лукомског. Зграда је обликована у духу модернизованог српско византијског стила. На главној фасади окренутој Саборној цркви истичу се монументални портал са патријаршијским грбом и раскошни мозаик са представом св. Јована. Аутор скулпторалне декорације је руски вајар Владимир Загородњук.

Виктор Лукомски (1884-1947), коме је зграда Патријаршије најзначајније дело, завршио је Институт грађевинских инжењера императора Николаја I у Петрограду. Дошао је у Београд 1920. године и био запослен у Министарству грађевина.

Патриархия

Здание Патриархии Сербской Православной церкви, построенное в 1934 году на месте бывшей митрополичьей резиденции по проекту Виктора Лукомского, выдержано в духе осовремененного сербско-византийского стиля. На центральном фасаде, что смотрит на Соборный храм, выделяются монументальный портал с изображением патриаршего герба и богатая мозаика с фигурой Св.Иоанна Крестителя - покровителя семьи патриарха Варнавы.

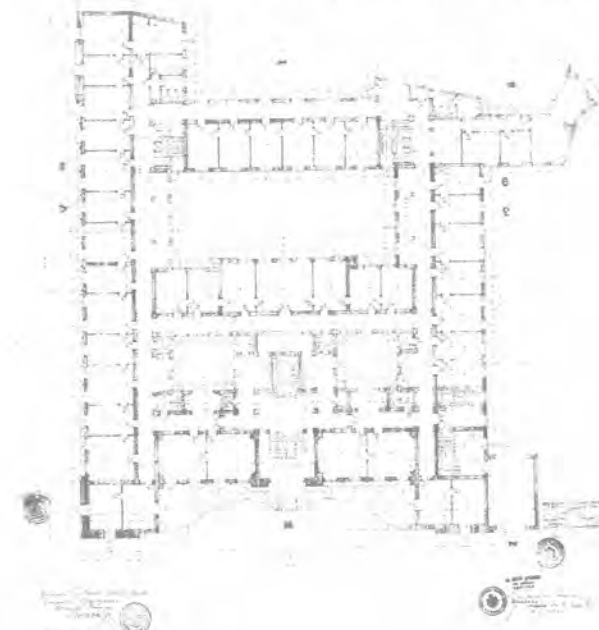
Скульптурный декор выполнен скульптором Владимиром Загороднюком.

Проект здания патриархии считается наиболее значительной работой **Виктора Викторовича Лукомского** (1884-1947), выпускника Санкт-Петербургского Института строительных инженеров Императора Николая I. В 1920 году В.В.Лукомский оказался в Белграде и был принят на службу в Министерство строительства.

The Patriarchy

The building of the Serbian Orthodox Church Patriarchy was erected in 1934 after the plan of arch. Viktor Lukomski, on the location of previous Metropolitan building. It was shaped in a spirit of modernized Serbian-Byzantine style. The main facade facing the Cathedral Church was marked by monumental portal with Patriarchal coat of arms and sumptuous mosaic with representation of St. John. The author of sculptural decoration was the Russian sculptor Vladimir Zagorodnjuk.

The Patriarchy was the most important work of **Viktor Lukomski** (1884-1947). He was educated at the Institute of Construction Engineering of the Emperor Nikolaj I in St. Petersburg. He arrived to Belgrade in 1920, and was employed in the Ministry of Civil Engineering.

Дом руске културе, најзначајнија установа руских избеглица у Београду, основан ради "очувања, упознавања и ширења руске културе", грађен је од 1931. до 1933. године по плану арх. Василија Баумгартена.

Дом је подигнут добровољним прилозима краља Александра, краљице Марије, кнеза Павла, кнегиње Олге, патријарха и других имућних Срба и прилозима руских емиграната. У повељи о градњи Дома записано је: "... да будућим поколењима прича о братству руског и југословенског народа који преживеше сва искушења судбине и у тешким тренуцима постадоше једни другима још ближи..."

У Дому су биле смештене многобројне институције као што су Руски научни институт, библиотека, школе, архив, спомен музеј императора Николаја II и сл.

Грађевина је обликована у духу академизма са елементима руске варијанте сецесије.

Русский дом

Русский дом им. Императора Николая II построен в 1931-1933 годах по проекту Василия Баумгартена, ради сохранения, изучения и распространения русской культуры.

Здание строилось на пожертвования Короля Александра, Королевы Марии, Князя Павла, Княгини Ольги, сербского Патриарха, состоятельных сербов и русских эмигрантов. Учредительная грамота содержит слова о том, что Русский дом призван "...рассказать будущим поколениям о братстве русского и югославянского народов, переживших все превратности судьбы, и ставших в трудные минуты взаимно еще более близкими и дорогими..."

В Доме размещались: Русский научный институт, Русская публичная и гимназическая библиотеки, Русско-сербские женская и мужская гимназии, начальная школа, архив, мемориальный музей Императора Николая II и другие учреждения.

Здание выдержано в духе академизма с элементами русского модерна.

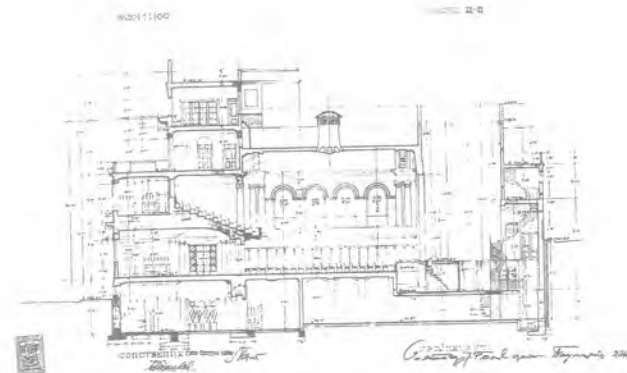
The Home of Russian Culture

The Home of Russian Culture is the most important institution of Russian emigrants in Belgrade, established for "maintaining, introducing and spreading of Russian culture". It was built between 1931 and 1933, after the plan of arch. Vasilij Baumgarten.

The Home was erected thanks to donations of King Aleksandar, Queen Marija, Prince Pavle, Princess Olga, the Patriarch and other affluent Serbs as well as by donations of Russian emigrants. In a chart describing this Home it was recorded " ...that it is erected to tell the future descendants about the brotherhood of Russian and Yugoslavian people who survived all temptations of the fate and became even closer one to another in difficult times..."

A number of institutions was placed in this Home, such as the Russian Scientific Institute, Library, the schools, Archive, Museum of the Emperor Nikolai II, etc.

This building is formed in the spirit of academism with elements of a Russian variety of Art Nouveau.

Зграда Генералштаба изграђена је између 1924. и 1928. године по пројекту архитекте Василија Баумгартена. Конципирана је као монументална палата коју карактерише строга примена академских начела при компоновању. Најупечатљивији архитектонски елементи фасаде су удвојени стубови са коринтским капителима на угаоним ризалитима изнад којих су постављене декоративне скулптуре. Оне представљају ратнике и сцене из ратничког живота. Нацрте за скулптуре, које је извео руски вајар Амосов, дао је арх. Иван Рик.

Ентеријер Генералштаба је богато и претенциозно декорисан. У њему се истиче композиција "Самсон и лав" дело руског вајара Владимира Загородњук.

Василиј (Вилхелм) Фјодорович Баумгартен (1879-?) завршио је Високу Великониколајевску војно инжењеријску академију у Петрограду. У Краљевину СХС емигрирао је после Октобарске револуције. Радио је у Министарству грађевина у Београду.

Генеральный штаб армии

Здание Генерального штаба строилось в 1924-1928 годах по проекту Василия Баумгартена. Это - величественное роскошное строение, композиция которого выдержана в строго академических принципах. На фасаде выделяются сдвоенные колонны коринфского ордера, установленные на угловых постаментах, украшенные фигурами воинов и скульптурными изображениями сцен из военной жизни, работы скульптора Константина Амосова по эскизам русского архитектора Ивана Рика.

Внутреннее убранство Генерального штаба отличается богатой вычурной отделкой, в которой особое внимание привлекает композиция "Самсон и лев" Владимира Загороднюка.

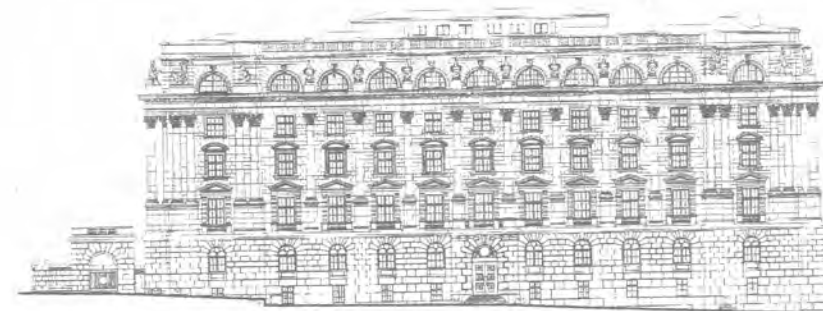
Василий (Вильгельм) Федорович Баумгартен (1879-?), выпускник Высшей николаевской военно-инженерной Академии в Санкт-Петербурге, после Октябрьской революции эмигрировал в Королевство СХС, где был принят на службу в Министерство строительства в Белграде.

The General-staff

The building of General-staff was erected between 1924 and 1928, after the plan of arch. Vasilij Baumgarten. It was outlined as a monumental palace, marked by strict application of academic principles in its composition. The most conspicuous architectural elements at the facade are the double pillars with Corinthian capitels at the corner extensions with decorative sculptures placed above them. They represent warriors and scenes from warriors' life. Author of the sketches for these sculptures was arch. Ivan Rik, and they were executed by the Russian sculptor Amosov.

Interior of the General-staff was richly and sumptuously decorated. A composition "Samson and the lion" could be marked out, the work of Russian sculptor Vladimir Zagorodnjuk.

Vasilij (Vilhelm) Fjodorovič Baumgarten (1879-?) finished the High Nikolayevska Military Engineering Academy in St. Petersburg. He emigrated to the Kingdom of SHS after the October revolution, and worked in the Ministry of Civil Engineering in Belgrade.

11 Палата пензионог фонда

Палата пензионог фонда Народне банке краљевине Југославије изграђена је 1938/40-те године по плану арх. Григорија Самојлова који је освојио прву награду на конкурс 1931. године. Монументална палата у себи сједињује два опречна стилска опредељења - академизам и модернизам. Академизам у трочланој подели фасаде и јаким подеоним венцима, спољашњем декору, и ентеријеру, а модернизам у низу прозорских отвора, форми и материјализацији портала и аранжману основе.

Посебно интересантна је биоскопска сала познате америчке филмске куће МГМ у сутерену палате која се одликовала изузетном акустиком.

Зграда пензионог фонда представља најзначајније остварење арх. Самојлова и једно од обележја Теразија.

Григорије Иванович Самојлов (1904-1989), рођен у Таранрогу, учио је гимназију и средњу сликарску школу у Русији, а у Краљевини СХС, као емигрант, Донски кадетски корпус Александра III. Студије архитектуре завршио је на Техничком факултету 1930.

године. Од 1932. био је асистент архитектонском одсеку Техничког факултета на предмету "Српско-византијска архитектура". Између два рата бавио се пројектовањем монументалних грађевина, индустријских објеката, храмова, породичних вила и стамбених зграда. После рата које је провео у заробљеништу наставио је да се бави пројектовањем и био професор слободног цртања на Архитектонском факултету.

Здание Пенсионного фонда

Здание Пенсионного фонда Национального банка Королевства Югославии, построенное в 1938-1940 годах, проектировал Григорий Самойлов. Его проект победил на конкурсе 1931 года. Монументальное сооружение объединяет противоположные стилистические направления - академизм и модернизм. Первое представлено трехчастным фасадом, подчеркнутыми венцами, внешним декором и интерьерами, а второе - оформлением и распределением оконных проемов, формой портала и основания.

Особый интерес представляет кинозал, предназначенный для известной американской кинофирмы MGM. Он расположен в нижнем этаже здания и отличается великолепной акустикой.

Здание Пенсионного фонда - наиболее значительная работа Г.И.Самойлова, одна из достопримечательностей площади Теразии.

Григорий Иванович Самойлов (1904-1989) родился в Таганроге. В России он поступил в гимназию и некоторое время учился в частной художественной школе, а в

Югославии, уже будучи эмигрантом, окончил Донской Императора Александра III кадетский корпус, изучал архитектуру на отделении архитектуры Политехнического университета и по окончании его, в 1932 году, был принят туда ассистентом по предмету "Сербско-византийское зодчество". В межвоенный период Г.И.Самойлов проектирует монументальные здания, промышленные объекты, храмы, особняки и жилые здания. После войны, вернувшись из плена, он преподает рисование на Архитектурном факультете Белградского университета и продолжает архитектурную деятельность.

The Palace of Pension Fund

The Palace of Pension Fund of the National Bank of the Kingdom of Yugoslavia was constructed in 1938/40 after the plan of Grigorij Samojlov who won the first prize at the contest in 1931. The monumental palace unites two different stylistic directions - academism and modernism. Academism is reflected in tripartite division of the facade and accentuated dividing lines, outer decoration and interior, while the modernism is recognized in a number of window openings, forms, the materialization of portal and arrangement of the groundplan.

The cinema hall of the well known American film company MGM placed in the subterranean part of the palace and marked by extraordinary acoustics, is of special interest.

The building of Pension Fund represents the most important

Палата Пензионог фонда, Теразије 29

creation of arch. Samojlov and it is one of the most outstanding spots at Terazije.

Grigorije Ivanovič Samojlov (1904 - 1989) was born at Taranrog, and finished the High school and School of painting in Russia. In the Kingdom of SHS, as an emigrant, he served in the Corpus of the Don Cadets of Alexandar III. He finished the studies of architecture at the Faculty of Technique in 1930. Since 1932 he was the assistant at the Department of Architecture at the Faculty of Technique, teaching the course on "Serbian-Byzantine architecture". Between the two Wars he was engaged in constructing monumental buildings, industrial objects, temples, family villas and residential buildings. After the war, which he had spent in custody, he continued to work in civil engineering, and was a professor of drawing at the Faculty of Architecture.

12 Црква св. архангела Гаврила

Црква св. архангела Гаврила изграђена је 1939. године као задужбина солунског ратника и народног добротвора Милана Вукићевића. Црква има основу сажетог уписаног крста. Зидана је у опеци и армираном бетону. Обликована у модернизованом српско византијском стилу.

Самојлов је и аутор ентеријера цркве, иконостаса, певница, тронов и црквеног намештаја. Иконе Великих празника на иконостасу радио је руски сликар Иван Дикиј.

Храм Св. Архангела Гавриила

Церковь Св. Архангела Гавриила построена в 1939 году. Это ктиторий Милана Вукиевича, героя прорыва Салоникского фронта, крупного мецената и благотворителя. Основание храма - вписанный в круг крест. При возведении стен, помимо кирпича, использовался железобетон. Строение выполнено в современном сербско-византийском стиле.

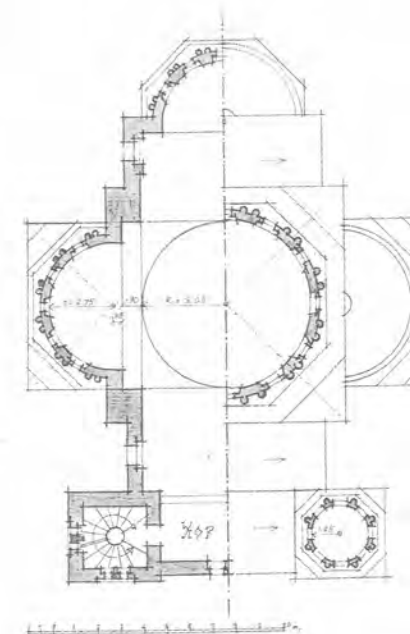
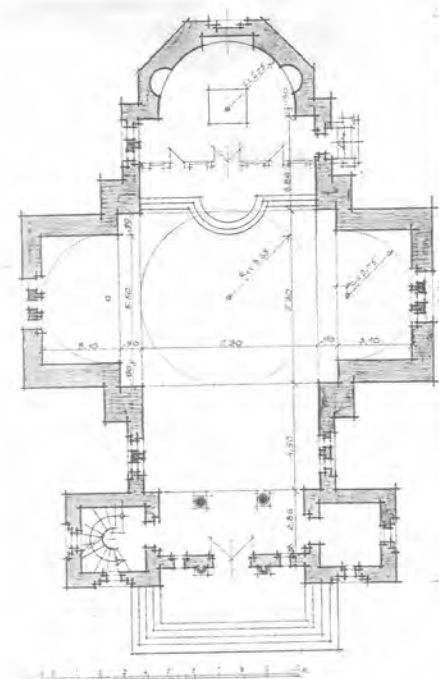
Г.И.Самойлов проектировал и интерьеры этого храма: иконостас, клиросы, троны (королевский и патриарший), церковную мебель. Иконы двенадцатых праздников иконостаса писаны русским художником Иваном Диким.

The Church of St. Archangel Gabriel

The Church of St. Archangel Gabriel was constructed in 1939 as an endowment of the First World War soldier and people's benefactor Milan Vukićević. Its groundplan represents a simplified inscribed cross. It was constructed of tiles and reinforced concrete. It is shaped in modernized Serbian-Byzantine style.

Samojlov is the author of Church's interior, iconostasis, choir, thrones and church furniture. The icons of Great celebrations at the iconostasis were made by the Russian painter Ivan Dikij.

Црква св. архангела Гаврила, Хумска 26

Планове за изградњу цркве Александра Невског чији су култ донели у Београд војници Доброволчаког руског корпуса генерала Черњајева урадила је арх. Јелисавета Начић 1912. године. Због Балканског и I светског рата радови на цркви су се одужили и били су завршени тек 1929. године. У дефинитивном обликовању цркве имао је великог удела руски архитекта Василиј Андросов.

Црква је конципирана као триконхос и обликована у духу српско византијске архитектуре. На фасадама се посебно истиче декоративна пластика рађена у традицији моравске школе српског средњовековног градитељства.

Иконе су дело руског сликара Бориса Селјанка из 1930. године.

У јужној певници налази се њивот посвећен руском цару Николају II и краљу Александру I Карађорђевићу.

Василиј Михајлович Андросов (1873-1934) дошао је у Београд после Октобарске револуције и запослио се у Министарству грађевина. Пројектовао је јавне и стамбене зграде од којих је

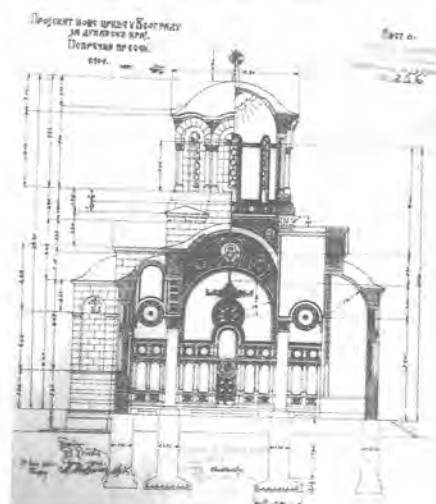
најзначајнија фасада Главне поште. Такође је радио пројекте за цркве у Београду и његовој околини. Сахрањен је на руској парцели Новог гробља у Београду.

Храм Св. Александра Невского

Култ Св. Александра Невского принесли в Белград войны Добровольческого русского корпуса генерала Черняева (1828-1898). Проект церкви создан Елизаветой Начич в 1912 году, однако, Балканские и Первая мировая войны задержали строительство, которое было закончено лишь в 1929 году. В формировании окончательного облика церкви огромная роль принадлежит архитектору Василию Андросову.

Церковь задумана как триконхос и выдержана в духе сербско-византийской архитектуры. Особенно выделяется декоративная пластика фасадов, выполненная в традиции средневековой моравской школы сербского строительного

мастерства.

Иконы написаны русским художником Борисом Селянко в 1930 году. Перед южным клиросом храма установлен резной деревянный киот памяти убиенных монархов Николая II Романова и Александра I Карагеоргиевича.

Василий Михайлович Андросов (1873-1934) оказался в Белграде после Октябрьской революции и здесь поступил на службу в Министерство строительства. Он автор проектов государственных учреждений, жилых домов, храмов. Наиболее значительной работой В.М.Андросова считается проект фасада Главного почтамта. Архитектор похоронен на русском участке Нового кладбища в Белграде.

The Church of Alexander Nevski

Plans for the construction of the Church of Alexander Nevski (his cult was brought to Belgrade by the soldiers of the Russian Volunteer Corps of General Chernayev) were made by arch. Jelena Načić in 1912. The Balkan wars and First World War prevented the accomplishment of this building and it was finished only later, in 1929. Its final form was influenced in great extent by the Russian architect Vasilij Androsov.

The Church was planned as triconchos and modeled in the spirit of Serbian-Byzantine architecture. Decorative plastic manufactured in the traditions of Moravian school of the Serbian Medieval building is remarkable at its facades.

Црква Александра Невског,
Цара Душана 65

The icons are made by the Russian painter Boris Seljanko in 1930.

The memorial votive object dedicated to Russian Emperor Nikolaj II and King Aleksandar I Karađorđević is placed in the southern choir.

Vasilij Mihajlovič Androsov (1873-1934) arrived to Belgrade after the October revolution and was employed in the Ministry of Civil engineering. He planned both the public and residential buildings, the most important among them being the facade of the Main Post Office. He also made projects for the churches in Belgrade and its environs. He was buried in the Russian section of the Novo groblje at Belgrade.

Руска црква на Ташмајдану подигнута је 1924. године по угледу на традиционално руско црквено градитељство. Пројекат цркве посвећене св. Тројици потписао је арх. Валериј Сташевски.

У цркви се налазило 200 руских војничких застави из ратова против Турака и Наполеона које су са собом донели официри генерала Врангела који је ту и сахрањен.

Валериј Владимирович Сташевски (1882-1945) завршио је високу Николајевску војно инжењерску академију у Петрограду. Емигрирао је 1920. у Краљевину СХС и радио у Министарству грађевина у Београду. После II светског рата отишао је у Мароко. Валериј Сташевски је једна од најинтересантнијих личности међу руским архитектама у Београду јер је пројектовао око 2000 објеката, међу којима и цело једно насеље Чиновничку колонију на Вождовцу. Сташевски је пројектант и Иверске капеле на Новом гробљу изграђене по узор на истоимену московску капелу.

Русский храм Святой Троицы на Ташмайдане построен в 1924 году в традиционном русском новгородском стиле по проекту Валерия Сташевского. До 1944 года в церкви хранились двести военных знамен времен Отечественной войны 1812 года и Русско-турецких войн, вывезенные из России чинами Русской армии генерала Врангеля, могила которого находится в стенах храма.

Валерий Владимирович Сташевский (1882-1945) выпускник Высшей Николаевской военно-инженерной Академии в Санкт-Петербурге. Эмигрировал в 1920 году в Королевство Югославии, где работал в Министерстве строительства в Белграде. По одним источникам, после Второй мировой войны он переехал в Марокко, а по другим - был арестован НКВД и вывезен в СССР. Валерий Сташевский одна из наиболее интересных фигур среди русских архитекторов в Белграде. Он автор около двух тысяч проектов, среди которых и проект целого "Чиновничьего поселка" на Вождоваце. Проектировал он и Иверскую часовню на Новом кладбище, возведенную в память разрушенной в те годы московской.

The Russian Church at Tašmajdan was erected in 1924 as an imitation of traditional Russian church building. The project of this church dedicated to the Holy Trinity is signed by arch. Valerij Staševski.

This church was keeping 200 Russian military banners from the wars against the Turks and Napoleon which were brought there by the officers of General Vrangeli. General Vrangeli is also buried there.

Valerij Vladimirovič Staševski (1882-1945) finished the High Nikolayevska Military Engineering Academy in St. Petersburg. He emigrated in 1920 to the Kingdom of SHS and was employed at the Ministry of Civil Engineering in Belgrade. After II World War he went to Morocco. Valerij Staševski was one of the most interesting personalities among the Russian architects in Belgrade because he planned about 2000 objects. Among them was the whole settlement, the Činovnička colony at Voždovac. Staševski has also planned the Iverska Chapel at Novo groblje, modeled after the Moscow chapel of the same name.

15] Костурница и споменик браниоцима Београда из 1915. године

Спомен костурница је подигнута 1931. године на Новом гробљу у Београду по пројекту архитекте и вајара Романа Верховскоја. Сем фигуре ратника и оригиналног топа са бојишта, цео споменик је дело вајара Владимира Загородњука. Испод постамента споменика налази се крипта са посмртним остацима палих српских ратника.

Споменик цару Николају II и војницима палим у рату 1914-1918 године

Споменик руским ратницима, познатији као Споменик руској слави, подигнут је као спомен костурница 1935. године на руској парцели Новог гробља у Београду по пројекту Романа Верховскоја који је аутор и скулптуре са представом архангела Михаила и скулпторалне декорације. Испод споменика налази се костурница руских војника погинулих у рату.

Роман Николајевић Верховској (1886-1986) завршио је Императорску уметничку академију у Петрограду. После I светског рата емигрирао је у Краљевину СХС и до II светског рата када је отишао у САД радио као архитекта и вајар у Београду. Сем споменика на Новом гробљу урадио је и фонтну Лаокон у Топчидеру. Најпознатије архитектонско остварење му је пројекат фасаде зграде у Кнез Михаиловој 34.

Склеп и споменик заштитника Београда 1915 године

Мемориални комплекс установљен је 1931. године на Новом гробљу по пројекту Романа Верховскоја. Поред фигуре војника и оригиналног топа са бојишта, цео споменик је дело вајара Владимира Загородњука. Испод постамента споменика налази се крипта са посмртним остацима палих српских ратника.

Споменик Русској Слави

Споменик Императору Николају II и два милиона руских војника Велике Војне 1914-1918. године, познатији под називом Споменик Руској Слави, подигнут је 1935. године на руском гробљу у Београду по пројекту Романа Верховскоја. Он је аутор скулптуре Архангела Михаила и декоративне пластике споменика. Овде леже остаци руских војника, погинулих на фронтима Прве светске војне. Ово је јединствени споменик руским војницима те војне.

Роман Николаевич Верховской (1886-1986) завршио је Императорску Академију уметности у Петербургу. После Прве светске војне емигрирао је у Краљевство СХС, одакле пре почетка Друге светске војне пресељен је у САД. У Београду је радио као архитекта и скулптор. Поред споменика на Новом гробљу, он је пројектовао фонтан "Лаокон" у Топчидеру. Једна од најбоље познатих његових радова - фасада зграде бр. 34 на улици Кнез Михаила, у центру Београда.

The ossuary and monument to defenders of Belgrade in 1915

The memorial ossuary was erected in 1931 at Novo groblje (the New cemetery) in Belgrade after the project of architect and sculptor Roman Verhovskoj. Apart from a figure of warrior and the original cannon from battlefield, the whole monument was created by the sculptor Vladimir Zagorodnjuk. Below the monuments' base there is a crypt with remains of the fallen Serbian warriors.

The monument dedicated to the Emperor Nikolaj II and soldiers fallen in the war 1914 - 1918

The monument dedicated to Russian soldiers, better known as the Monument of Russian Glory, was erected as a monumental ossuary in 1935 in the Russian section of Novo groblje at Belgrade, after the project of Roman Verhovskoj. Verhovskoj was also the author of a sculpture representing Archangel Michael as well as other sculptural decoration. Below the monument is placed the ossuary of Russian soldiers killed in the War.

Roman Nikolajevič Verhovskoj (1886-1986) finished the Imperial Art Academy in St. Petersburg. After the First World War he emigrated to the Kingdom of SHS. He stayed in Belgrade as architect and sculptor until the Second World, having left then to USA. Apart from the monuments at Novo groblje, he also constructed the fountain of Laocoon in Topčider. His most renowned creation is the project of the facade at the building in Knez Mihajlova 34.

Пројектант "плана задруге државних и самоуправних службеника за подизање станова" из 1929. године је арх. Ђорђе Ковалјевски који је пројектант и парцеларног плана. Тај план је предвидео формирање десет стамбених блокова и два мања блока јавног садржаја један предвиђен за локалну пијачу и задругину зграду, а други за парк и дечије игралиште.

Цело насеље је имало 299 парцела. На овим парцелама су по одређеном типу који је предвидела Задруга, а на основу пројекта Валерија Сташевског у наредним годинама подизане породичне приземне или спратне куће. Чиновничка колонија представља једно од најранијих плански формираних насеља са јединственим урбанистичким концептом.

Ђорђе Павлович Ковалјевски (1888-?) дошао је у Београд двадесетих година XX века и био запослен у Техничком одељењу Општине београдске. Потписник је бројних урбанистичких планова, чак и Генералног плана града Београда. Такође је, у сарадњи са другим архитектама или сам, пројектовао и Шеталиште на Калемегдану, Студентски дом краља Александра I (са арх. Лукомским).

Чиновнички поселоk на Вождоваце

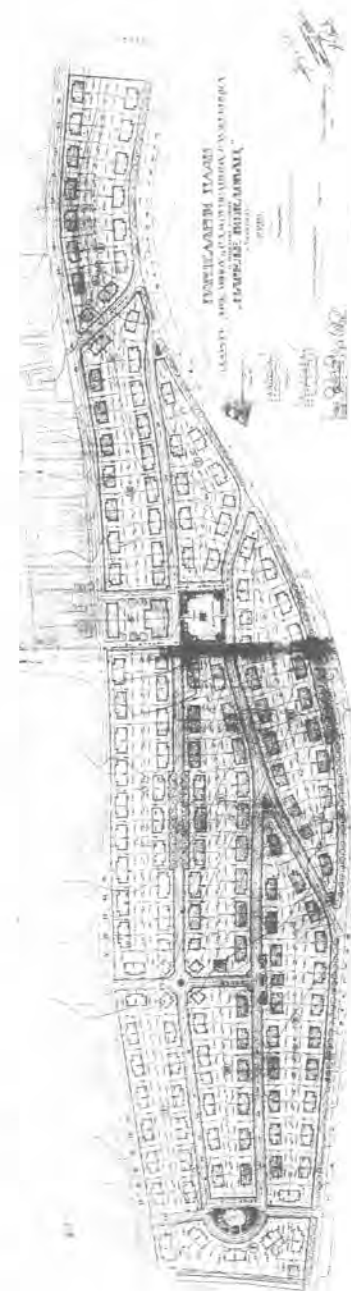
Проект посёлка "государственных и частных подрядчиков по строительству жилья" (1929) принадлежит архитектору Георгию Ковалевскому, он же автор плана перемежения земельных участков. План предусматривал формирование десяти жилых и двух общественных блоков (один для местного рынка и здания Управления артели, а второй для парка с детской площадкой). Весь посёлок делился на 299 участков. В течение нескольких лет здесь по проекту Валерия Сташевского были построены типовые одно- и двухэтажные коттеджи. Посёлок представляет особый интерес, поскольку является одним из первых примеров планового формирования жилых массивов, связанных единым урбанистическим планом.

Георгий Павлович Ковалевский (1888-?) приехал в Белград в двадцатые годы и получил службу в Техническом отделе Белградского муниципалитета. Ему принадлежит множество урбанистических планов, включая и Генеральный план Белграда, получивший в 1925 году в Париже "Grand Prix". Он же проектировал парковый Променад с лестницей на городской крепости Калемегдан, Студенческое общежитие им. Короля Александра I (совместно с В.В.Лукомским).

The Činovnička colony at Voždovac

The planning engineer of "the Society of the State and Autonomous officials for apartment building" in 1929 was arch. Đorđe Kovaljevski who also made the planning of the parcels. Ten residential blocks were envisaged by that plan along with two blocks for public purposes - one for the local marketplace and Society building, and another for the park and playground. The whole colony consisted of 299 parcels. In the following years, family groundfloor or storied houses were erected on these parcels. Their looks was determined by the Society, following the plans of Valerij Staševski. This colony is important because it represents one of the first settlements formed according to a plan with unified urbanistic concept.

Đorđe Pavlovič Kovaljevski (1888-?) arrived to Belgrade in 1920, and was employed in the Department of Technique in Belgrade Municipal Office. He signed a large number of urbanistic plans, including even the General plan of the city of Belgrade. Also, in cooperation with other architects or alone by himself, he planned the Walkway at Kalemegdan, as well as the Home for Students of Aleksandar I (with arch. Lukomski).

СКУПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА,
ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ
ГРАДА БЕОГРАДА

МУНИЦИПАЛИТЕТ БЕЛГРАДА,
БЕЛЕГРАДСКИЙ ИНСТИТУТ ОХРАНЫ
ПАМЯТНИКОВ КУЛЬТУРЫ

THE ASSEMBLY OF THE CITY OF BELGRADE,
OFFICE FOR PROTECTION OF THE MONUMENTS
OF CULTURE IN BELGRADE

